

БЕНВОЛИО - Любовта?

РОМЕО - О, не, отсъствието -

БЕНВОЛИО - На любов? —>|

РОМЕО - Тъгувам от любов несподелена.

БЕНВОЛИО - Уви, защо е любовта на вид
тѣй кротка, в същност тѣй неумолима?

РОМЕО - Уви, макар и сляпа любовта,
където иска там ни води тя!-
За обед где ще бъдем?— Но какъвъ
ужасен шум се беше вдигнал тук?—
Не ми разказвай нищо, всичко чух.—
Враждата е за нас голямо бreme,
но още по-голямо — любовта.
О тягостна любов! О нежен враг!
О нещо, сътворено тук от нищо!
Игра в дълбококомпанията суетност!
Нестроен хаос от чудесни форми!
Оловен пух и светъл дим, и пламък —
и леден пламък в смъртоносно здраве!
Действителност на сѣн — и сѣн найаве!
Такъвъз любов, по-тежка и от камък
ме прави в тоя мир — и чист, и грешен —
да нямам мир.— Дали не ставам смешен?

БЕНВОЛИО - Аз бих заплакал -

РОМЕО - Но защо, мой мили? —>|

БЕНВОЛИО - За твоего сърце, за любовта.